

Krystyna Konecka

Kruchość

Krzysztofowi Korotkichowi
– autorowi fotografii

0

Właśnie mieliśmy jechać... Prześcigać marzenia...

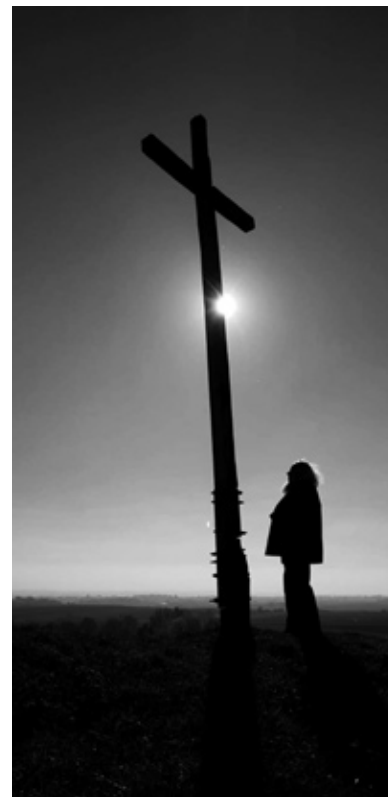
Gdy oto spadła na nas nieprzygotowanych
arytmia codzienności. I śmierć. I złamane
odwieczne rytuały nagle bez znaczenia.

Ktoś przyjazny śle zdjęcie, bym podziwiać mogła
nad jeziorem poezję zachodu. Tymczasem
widzę wążutką krwawą strużkę ponad lasem
niczym wygasający elektrokardiogram.

Gdzie skryć się? I czy można? I w czyich ramionach,
kiedy znikają ludzie dzielący się światem –
na wymarłego metra śródlondyńskiej stacji
gra ostatni pianista *Imagine* Lennona.

I myślę – za Słowackim – o kruchoj planecie
czy „Bóg ją zetrze palcem”, czy „wleje w nią życie”...

marzec, 2020

KRYSTYNA KONECKA

– poetka i dziennikarka (pracowała w tygodniku „Echo” w Tychach, w miesięczniku reportażu „Kontrasty” i „Gazecie Współczesnej” w Białymstoku, współpracuje z czasopismami w kraju oraz e-Dwutygodnikiem Literacko-Artystycznym „Pisarze.pl”). Zajmuje się też fotografią, dokumentuje tematy i środowiska literackie, publikując zdjęcia w prasie, książkach i prezentując je na ekspozycjach w kraju i za granicą.

W poezji preferuje sonety (w tym *sonetti a corona*). Opublikowała blisko dwadzieścia tomów, ostatnie to: *Ultima Thule. Głosy Islandii / Voices of Iceland* (2017), *Zwierciadło Marii Stuart / Mary Stuart's Mirror* (2020), *Kruchość. Sonetti a corona* (2020). Wiersze publikowała w licznych antologiach i prasie w wielu krajach, m.in. w Wielkiej Brytanii, Czechach, Indiach, Rosji, USA, Korei Południowej oraz we Włoszech.

Oprócz poezji uprawia publicystykę i reportaż. Członek ZLP. Od lat należy do The Anglo Polish Society of the West of England, promując polską kulturę i jej związki z Wielką Brytanią. Laureatka wielu nagród i wyróżnień (m.in. Funduszu Literatury Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Międzynarodowego Listopada Poetyckiego w Poznaniu).

IV

Odwieczne rytuały nagle bez znaczenia.
 Oniemiałe świątynie. Uniwersyteckie
 audytoria. Galerie. Radosnego dziecka
 śmiech nie dochodzi znikąd w nieludzkiej przestrzeni.
 Kto sprowadził TO na nas?! Kto nasz świat podpalił?!
 Tysiące ofiar związał makabrycznym tańcem
 i pozakładał żywym tekstylne kagańce?
 Żebyśmy się wzajemnie nie pozagryzali?
 „Wszystko ma sens duchowy – nic nie jest daremne”
 – czyżby Claudel się mylił? Przecież o coś chodzi,
 kiedy w szczęśliwym miejscu kołyszą się łodzie
 na bezpiecznym jeziorze. I gdy spadnie ciemność,
 księżyc na śpiącej fali składa swój autograf.
 Ktoś przyjazny śle zdjęcie, bym podziwiać mogła.

Wiersze i fotografie pochodzą z tomu *Kruchość. Sonetti a corona* (Polski Fundusz Wydawniczy w Kanadzie, Toronto 2020)

KRZYSZTOF KOROTKICH

– literaturoznawca na Wydziale Filologicznym UwB, autor książek: *Wyobrażenia apokaliptyczna Juliusza Słowackiego. Obrazy – wizje – symbole* (2011), *Ścieżki wyobraźni. O wrażliwości i estetyce w literaturze XIX wieku* (2017), *Alchemia ducha. Studia i szkice o twórczości Józefa B. Dziekońskiego* (2019). Autor rozpraw

o literaturze romantycznej i współczesnej, wydawca dramatów Włodzimierza Szturca: *Trauma. Dramaty* (2015) i opowiadań Anny Markowej: *Śmierć* (2016), redaktor książek o pograniczach literatury, kultury i religii. Redaktor naczelny czasopisma studentów Wydziału Filologicznego „Próby”, założyciel i redaktor

Naukowo-Literackiej Serii Wydawniczej „Białostocka kolekcja filologiczna”. Redaktor Naukowo-Literackiej Serii Wydawniczej „Prelekcje Mistrzów Wydziału Filologicznego UwB”. Obecnie prorektor ds. kształcenia Uniwersytetu w Białymstoku.